

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 30/2019. (XI. 4.) AB HATÁROZATA

a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 144. § (6) bekezdésével összefüggésben a közterület-használatról szóló jogszabályok alkalmazásánál alkotmányos követelmény megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján a Ve. 144. § (6) bekezdésével összefüggésben a közterület-használatról szóló jogszabályok alkalmazásánál alkotmányos követelményként állapítja meg: a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezésére irányuló kérelemről észszerű időn belül kell dönten. A jelöltek és jelölő szervezetek esélyegyenlőségét biztosítva alkotmányos garancia, hogy legalább a közterület egy kijelölt részén az önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezése lehetővé váljék a kampányidőszakban. Kampányidőszakban a vélemény szabadsággal összemérhető súlyú okból tagadható meg az önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezésére irányuló kérelem teljesítése.

2. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 144. § (6) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Nagy Róbert, a helyi önkormányzatok 2019. évi választásán a VAGY Közéleti Egyesület jelölő szervezet jelöltjeként nyilvántartásba vett egyéni választókerületi képviselőjelölt jogi képviselő (*dr. Hüttl Tivadar* ügyvéd) útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó – az Alkotmánybíróságra 2019. október 21-én érkezett – alkotmányjogi panaszában a Ve. 144. § (6) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte.
- [2] Az egyéni választókerületi képviselőjelölt indítványozó a helyi önkormányzatok 2019. évi választásának kampányidőszakában választási plakátokat kívánt elhelyezni Gyöngyös város különböző pontjain. 2019. szeptember 2-án az indítványozó – a Ve. 144. § (6) bekezdése értelmében a közterület-használatról szóló jogszabályok alapján – a helyi önkormányzathoz fordult 2019. augusztus 31. és 2019. október 14. közötti időtartamra vonatkozó közterület-használati megállapodás megkötésére irányuló kérelmével. A helyi önkormányzat – az indítványozó állítása szerint – a kérelemre több mint egy hónapig nem válaszolt. A helyi önkormányzat hallgatása miatt az indítványozó 2019. szeptember 23-án kifogással élt, sérelmezve azt, hogy a helyi önkormányzat indokolatlanul korlátozza a választáson induló jelölőszervezetek kampányban való részvételét, s ezzel megsérti a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában előírt jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelvét.
- [3] Gyöngyös Város Helyi Választási Bizottsága 65/2019. (IX. 26.) HVB határozatával az indítványozó kifogását elutasította. A helyi választóbizottság azzal érvelt, hogy a városi főépítész 2019. szeptember 6-án kelt véleményében tájékoztatta az indítványozót arról, hogy az általa kihelyezni kívánt hirdetőállványok városképi szempontból nem támogathatóak, nem illenek a városképbe. A városi főépítész hivatkozott továbbá arra, hogy kampányanyagok elhelyezésére a már meglévő, ingyenesen igénybe vehető önkormányzati hirdetőfelületek használata javasolt. Gyöngyös Város Polgármestere továbbá 2019. szeptember 23-án „külön nyilatkozatban utasította el a 6 db (valamint további 32 db, kampányhoz felhasználandó hirdetőfelületre irányuló) közterület-használati igénybejelentés teljesítését”. A városi főépítész levelét, valamint a polgármester nyilatkozatát a helyi választóbizottság úgy értékelte, hogy az indítványozó által állított jogsértés, vagyis a helyi önkormányzat hallgatása nem áll fenn, a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelve nem sérült.

- [4] Az indítványozó fellebbezése alapján eljárva a Heves Megyei Területi Választási Bizottság 52/2019. (X. 1.) határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A területi választási bizottság lényegében arra hivatkozott, hogy a kampányanyagok elhelyezésére Gyöngyös város területén ingyenesen igénybe vehető önkormányzati hirdetőfelületek használata volt javasolt; más kampánycélú hirdető-berendezés kihelyezését erre tekintettel nem engedélyezték. A területi választási bizottság mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az indítványozó a konkrét jogsérelmét nem igazolta, s így nem volt megállapítható a Ve. alapelveinek sérelme.
- [5] Az indítványozó a területi választási bizottság határozata ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Debreceni Ítéltábla Pk.II.20.430/2019/2. számú végzésével a másodfokú határozatot helybenhagyta. Az eljáró bíróság döntése abból indult ki, hogy a Ve. 144. § (6) bekezdése szerint a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezés elhelyezésére a közterület-használatról szóló jogszabályokat kell alkalmazni, a konkrét esetben Gyöngyös Város Önkormányzata Képviselőtestületének a közterületek rendeltetésétől eltérő használatáról szóló 25/2000. (IX. 20.) önkormányzati rendeletét. A rendelet értelmében az önálló hirdető-berendezés elhelyezéséhez a tulajdonossal kötött közterület-használati megállapodás szükséges. Az eljáró bíróság a Ve. alapelveinek sérelmét nem tartotta vizsgálhatónak a helyi önkormányzati rendelet által szabályozott konkrét eljárással összefüggésben, ami a kampánycélú hirdető-berendezései kihelyezését az indítványozó számára nem tette lehetővé.
- [6] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában előterjesztett álláspontja szerint a Ve. 144. § (6) bekezdése sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében garantált véleménynyilvánítás szabadságát. Állítása szerint a Ve. támadott rendelkezése következtében törvénynél alacsonyabb szintű jogszabályok ellehetleníthetők, hogy a választási kampány idején a plakátjainak helyet biztosító önálló hirdető-berendezéseket ideiglenesen kihelyezzen. Véleménye szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy az önkormányzatok rendelkeznek-e megfelelő jogalkotási felhatalmazással arra, hogy a választási kampányt érintően a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozó szabályokat alkossanak. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tartotta továbbá azt, hogy az önálló hirdető-berendezések kihelyezését illetően milyen garanciális jellegű eljárási szabályoknak kell érvényesülniük. Sérelmezte, hogy a Ve. támadott szabálya, illetve az általa alkalmazandó további szabályok alapján a jogforrási hierarchiában a törvénynél alacsonyabb szintű, pontosan meg nem határozott körű jogszabályok alkalmazásával a véleménynyilvánítás szabadságát szükségtelen és aránytalan módon, legitim cél nélkül lehet alaptörvény-ellenesen korlátozni.

II.

- [7] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

- [8] 2. A Ve. érintett rendelkezése:

„144. § (6) A választási kampányt szolgáló önálló hirdetőberendezés elhelyezésére, valamint az óriásplakátok vonatkozásában a közterület-használatról szóló jogszabályokat kell alkalmazni.”

III.

- [9] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [10] Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a normakontrollra irányuló panaszában a Debreceni Ítéltáblának az ügy érdemében hozott, rendes jogorvoslattal nem támadható döntése ellen fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó a Debreceni Ítéltábla végzését 2019. október 8-án vette kézhez, alkotmányjogi panaszát 2019. október 11-én 16 óra előtt – tehát a Ve. 233. § (1) bekezdésében írt határidőben – nyújtotta be a Debreceni Ítéltáblához az Alkotmánybírósághoz címezve. Az indítványozó alkotmányjogi panasz 2019. október 21-én érkezett az Alkotmánybíróságra. Az indítványozó, mint a választási kampányban jelölt, érintettnek minősül, mert a Debreceni Ítéltábla végzése az indítványozó felülvizsgálati kérelmét bírálta el. A kérelem

megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésébe foglalt feltételeknek, tartalmazza ugyanis: a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 26. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokát (a támadott jogszabályi rendelkezés következményeként az indítványozó kampánycélú hirdetőberendezéseinek kihelyezése ellehetetlenült); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést [Ve. 144. § (6) bekezdés]; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [IX. cikk (1) bekezdés]; e) indoklást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt.

- [11] 2. Az előadó alkotmánybíró az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz befogadásáról szóló döntés helyett a panasz érdemi elbírálását tartalmazó határozat-tervezetet terjesztett a testület elé.

IV.

- [12] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [13] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.
- [14] Ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz alapján vizsgálta, hogy a Ve. 144. §-ának az indítványozó által támadott (6) bekezdése ellentétes-e az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével.
- [15] Az Alkotmánybíróság 3130/2018. (IV. 19.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) leszögezte:
- [16] „A kampányidőszakot megelőző időszak szabályaihoz képest kampányidőszakban kiszélesednek a véleménynyilvánítási lehetőségek. Ennek okát egyebek között az Alkotmánybíróság 5/2015. (II. 25.) AB határozata és 7/2014. (III. 7.) AB határozata fogalmazta meg: »[a] választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni.«
- A Ve. nemcsak a klasszikus papír alapú ragasztásokat tekinti plakátnak, hanem rögzíti, hogy a választási kampány tekintetében plakátnak minősül a falragasz, bármilyen felirat, a szórólap, a vetített kép, az embléma, függetlenül attól, hogy milyen formában, milyen méretben, milyen hordozóanyagon jelenik meg. Ebben az időszakban a jelölő szervezetek (pártok) és a jelöltek engedély és bejelentés nélkül készíthetnek választási plakátot [Ve. 144. § (2) bekezdés]. [...]
- Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampány tevékenységre, amelynek egyik eszköze a választási plakátok készítése és elhelyezése. Ennek megfelelően a választási plakátok elhelyezését korlátozó szabályok a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását jelentik. A választási plakát elhelyezésének a megtiltása a véleménynyilvánításhoz való jogot közvetlenül korlátozza, így arra csak törvényben kerülhet sor. A Ve. a plakátra vonatkozóan önálló szabályokat tartalmaz. E szabályozás lényeges tartalma szerint plakát a kampányidőszakban – a Ve. 144. § (4)–(7) bekezdésben meghatározott kivételekkel – korlátozás nélkül elhelyezhető.” (Indokolás [31]–[33])
- [17] A Ve. 144. § (6) bekezdése szerint a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezés elhelyezésére, valamint az óriásplakátok vonatkozásában a közterület-használatról szóló jogszabályokat kell alkalmazni. A Ve. ezen rendelkezése tehát a közterület-használatról szóló jogszabályok alkalmazásának kötelezővé tételével a választási plakátok elhelyezését korlátozó szabályok alkalmazását rendeli el, amely így a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását jelenti.
- [18] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint „[a]z alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”
- [19] A Ve. támadott rendelkezése önmagában törvényi szintű szabály. A Ve.-nek a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozó törvényi rendelkezését alkotmányos érték, a társadalom szükségletei érdekében a közterület szabá-

lyozott és rendezett módon történő használatának biztosításán keresztül végeredményben a közrend védelme teszi indokolttá. E céllal összefüggésben a Ve. 144. § (6) bekezdése önmagában véve nem minősül a véleménynyilvánítási szabadság aránytalan korlátozásának sem, hiszen e rendelkezés alapján nem, hanem csak a közterület-használatról szóló konkrét jogszabályok tartalma alapján vizsgálható, illetve dönthető el, hogy nem valószínű-e meg a legitim céllal összhangban nem álló, aránytalan korlátozást.

- [20] Mindezt figyelembe véve megállapítható volt, hogy a Ve. 144. § (6) bekezdése nem minősül az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által védett véleménynyilvánítási szabadság alaptörvény-ellenes korlátozásának. Ezért az Alkotmánybíróság a Ve. 144. § (6) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasította.

V.

- [21] Az Abtv. 46. § (3) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásban határozattal megállapíthatja azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, illetve a bírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie. Az Alkotmánybíróság jelen esetben az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló konkrét ügy nyomán az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében garantált véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog védelme érdekében az Abtv. 46. § (3) bekezdésében foglaltak alapján, hivataltól eljárva szükségesnek látta alkotmányos követelmény(ek) megállapítását. Az alkotmányos követelmény(ek) az indítvánnyal támadott Ve. 144. § (6) bekezdésének az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésével összhangban álló értelmezését és alkalmazását segíti(k) elő.
- [22] A Ve. 144. § (6) bekezdése a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezés elhelyezésére, valamint az óriásplakátok vonatkozásában a közterület-használatról szóló jogszabályokat rendeli alkalmazni. E jogszabályok alkalmazásánál azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy amennyiben e jogalkalmazói tevékenységre a Ve. 144. § (6) bekezdése alapján kerül sor, akkor a közterület-használatról szóló jogszabályok alkalmazása szükségszerűen kihat a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampány tevékenységre, ami az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság védelme alatt áll (Abh., Indokolás [33]). A választási plakát, s ennek révén a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezésével kapcsolatban ezért csak olyan jogértelmezés és olyan jogalkalmazói gyakorlat lehet megengedett, ami nem vezet a véleménynyilvánításhoz való jog szükségtelen és aránytalan korlátozására.
- [23] Ennek érdekében az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése alapján a Ve. 144. § (6) bekezdésével összefüggésben a közterület-használatról szóló jogszabályok alkalmazásánál alkotmányos követelményként állapítja meg: a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezésére irányuló kérelemről észszerű időn belül, a Ve. szerinti feszes, napokban meghatározott határidőben kell döntést hozni. Biztosítani kell továbbá a jelöltek és jelölőszervezetek esélyegyenlőségét, mégpedig úgy, hogy legalább a közterület egy kijelölt részén az önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezése lehetővé váljék a kampányidőszakban. Kampányidőszakban a véleménysszabadsággal összemérhető súlyú okból tagadható meg az önálló hirdető-berendezések és óriásplakátok elhelyezésére irányuló kérelem teljesítése. Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságának az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerinti védelmét a rendelkező részben megfogalmazott alkotmányos követelménnyel (követelményekkel) kívánta biztosítani.

VI.

- [24] A határozat közzététele a Magyar Közlönyben az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondatán alapul.

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [25] Nem támogatom a rendelkező részben foglalt döntést, mert álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet kellett volna megállapítania az alábbi indokok miatt.
- [26] 1. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint kampányidőszakban kiszélesednek a véleménynyilvánítási lehetőségek {3130/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [31]; 3154/2018. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [27]}. Ennek oka – amint erre a határozat indokolása utal –, hogy „[a] választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása” {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [24]–[25]}. Az eljáró bíróságok ezért a konkrét ügyben a Ve. 144. § (6) bekezdésének alkalmazása során sem tekinthettek el az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének relevanciájától.
- [27] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában jellemzően rámutat, hogy a bíróságoknak arra kell törekedniük, hogy az előttük folyamatban lévő ügyben alkalmazandó anyagi jogi és eljárásjogi normák adta értelmezési mozgástér keretein belül az ügy alapjogi érintettségére tekintettel legyenek, és az érintett alapjog alkotmányos tartalmát döntésükben – összhangban az alkalmazandó normákkal – érvényre juttassák. Ha pedig az alkalmazandó normának nincs ilyen értelmezési lehetősége, a norma alaptörvény-ellenes.
- [28] 2. Az adott ügyben a bíróság azt állapította meg, hogy a Ve. 144. § (6) bekezdése egyértelmű értelmezési tartalmat hordoz: a választási kampányt szolgáló önálló hirdető-berendezés elhelyezésére a közterület-használatról szóló jogszabályokat kell alkalmazni. Ez a jelen esetben a 25/2000. (IX. 20.) önkormányzati rendelet előírásait jelenti, amely szerint az önálló hirdető-berendezés elhelyezéséhez a tulajdonossal kötött közterület-használati megállapodás szükséges. A bíróság – utalva a Kúria eseti döntésére is (Kúria, Kvk. II.37.307/2014/3.) – megállapította, hogy a Ve. olyan típusú kifejezett szabályozást nem tartalmaz, amely arra utalna, hogy az egyes választásokkal érintett időszakokban a választási eljárásban részt nem vevő állami szervezeteknek alaptevékenységükhöz kötődő feladat- és hatáskörüket a korábbiól eltérően kellene gyakorolniuk.
- [29] Véleményem szerint az eljáró bíróság jogértelmezése az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésének megfelelő, ezért az Alaptörvény 28. cikkére és az alkalmazott anyagi jogi norma értelmezési lehetőségeire is figyelemmel, nem tartható fel olyan jogértelmezési hiba, amely a bírói döntés alaptörvény-ellenességét megalapozta volna. A bíróság a Ve. 144. § (6) bekezdésének egyértelmű tartalmát juttatta kifejezésre.
- [30] 3. A fentiek mellett azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölőszervezetek által folytatott kampánytevékenységre, amelynek egyik eszköze a választási plakátok készítése és elhelyezése. Ennek megfelelően a választási plakátok elhelyezését korlátozó szabályok a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását jelentik. A választási plakát elhelyezésének a megtiltása a véleménynyilvánításhoz való jogot közvetlenül korlátozza, így arra csak törvényben kerülhet sor {3130/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben azt állapította meg, hogy a Ve. 144. § (6) bekezdése önmagában véve nem minősül a véleménynyilvánítási szabadság aránytalan korlátozásának, mert e rendelkezés alapján nem, hanem csak a közterület-használatról szóló konkrét jogszabályok tartalma alapján vizsgálható, illetve dönthető el, hogy megvalósítanak-e a legitim céllal összhangban álló, aránytalan korlátozást.
- [32] Álláspontom szerint ugyanakkor a vélemény-nyilvánítás szabadságának korlátozását jelentő szabályoknak törvényen kell alapulniuk, így nem alapulhatnak a közterület-használatról szóló jogszabályokon.

- [33] A szabályozás ezért a jelenlegi formájában nem biztosítja a véleménynyilvánítás szabadságának következetes érvényesülését azáltal, hogy nem tartalmaz garanciális rendelkezéseket az érintett alapjogok (alkotmányos értékek) egymásra tekintettel történő, alkotmányosan elfogadható korlátozáson alapuló érvényesüléséhez.
- [34] Mindezek alapján, álláspontom szerint, a szabályozás kiegészítése szükséges annak érdekében, hogy a véleménynyilvánítás érvényesülésének garanciái a törvényi szabályozásban – a jogalkalmazás számára egyértelmű normatartalommal – biztosítva legyenek.
- [35] 4. Megjegyzem továbbá, hogy álláspontom szerint a Ve. 144. § (6) bekezdésével és az annak alapján alkalmazandó jogszabályok értelmezési lehetőségével nem minden esetben egyeztethetők össze az Alkotmánybíróság által az alkotmányos követelményben meghatározott értelmezési szempontok.

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Cziné Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1686/2019.
Közzétéve a Magyar Közlöny 2019. évi 176. számában.

• • •